

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

דף ח.

1. **אע"פ שאמרו שואל אדם צרכיו בשומע תפילה**, אבל אם בא לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה אומר, ובהמשך אמר רבי חייא בר אשי אע"פ שאמרו וכו', אם יש לו חולה בתוך ביתו אומר בברכת חולים, ובהמשך, אמר ריב"ל אם בא לומר אחר תפילתו כסדר יוה"כ אומר, ויש להבין מהם חילוקי הדינים בזה?
2. **אחור וקדם צרתני**, וצ"ע למה הקדים אחור לקדם, וכן במשנה הקדים חג שלאחר התקופה לחג שלאחריה?
3. **לפי שראה אדם הראשון וכו'**, וקשה הלא אדם הראשון היה מלא בחכמה, וכן קידש את הלבנה ואיך לא ידע דבר זה?

קלנדא סטרנורא וקרטיסים, עי' תפארת ישראל ביאור השמות.

יום הלידה, עי' מחלוקת רמב"ם וראב"ד (עכו"ם ט' ה') האם הכוונה ליום הולדת פרטי של כל אדם ואדם או ליום הולדת של המלך, ועי' פ"י הראב"ד כאן שגם יום תגלחתו פירש על המלך.

אותן עיירות אסורות או מותרות, עי' פרש"י, ובריטב"א הקשה דא"כ נכלל בלפני דלפני דשרי לקמן, (וכן הקשה בגליון הש"ס), ולכן ביאר דהם עצמן גם חוגגות אלא שעושים זאת רק לכבוד רומי, והשאלה אי חשיב ע"ז אם לאו, ובימינו מיכאל תירץ ע"פ באור הגר"א יו"ד קלט' לב' דמה שודאי ימכרו להם חשיב כלפני אחד, ועי' רמב"ן מש"כ לגבי איד של יחיד אם אסור לסחור עם המשובדים אליו.

ע"ב

1. **מה עשה רבי יהודה בן בבא וכו'**, ויל"ע איך הותר לו למסור נפשו על הדבר, ואף דהוי שעת השמד, הלא כתבו הראשונים שבת מט. לגבי מעשה דאלישע בעל כנפיים, דעל מצוות עשה לא נאמר דין זה?

כל תלתין יומיה וכו' אסור, ואי יש להתיר זאת משום איבה עי' רשב"א וריטב"א, וכן בדרישה קנב"א, ועי"ש טז סק"א ובנפוקה"כ, והשאלה היא האם זה איסור דאורייתא, וכן האם כל טעם האיסור הוא כדי להרחיק.

שאני רב יצחק וכו', דאדם חשוב הוא, ויל"ע למה לא הביאו זאת להלכה ברי"ף רמב"ם ורא"ש, עי' ב"י יו"ד קנב"א ועי"ש טז ג'.

ולא יכלו עד דשתפינהו לישראל, ועי' מהרש"א דכל מלכות רומי שהיא אדום תלויה בישראל, וזוהי גלות רביעית, וכן אנו רואים עד זמנינו שאין אומה מהם עולה לגדולה אלא א"כ ישראל מצויין בה.

גזרו טומאה על ארץ העמים ועל כלי זכוכית, עי' שבת טו ובתוס' שם בע"ב, ועי' מאירי ותורי"ד.

מלמד שהמקום גורם, ומ"מ זה רק לגבי דיני נפשות, עי' מגילת אסתר ספר המצוות על הגהת הרמב"ן למצוה קנ"ג, דלגבי קידוש החודש היו נחשבים ב"ד הגדול גם אחר שגלו, (ובזה דחה את ראיית הרמב"ן דסגי ב-ג' סמוכין), וכ"כ הערו"ל"נ סנהדרין מא. לגבי עגלה ערופה.

התשובות

השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"ש וכדו'

1. באר רבינו יונה (על הרי"ף ברכות כז:): דיש ד' חילוקים: א. ברכת שומע תפילה יכול לבקש כל מה שנצרך ובכל ענין, ב. בסוף כל ברכה יכול להוסיף מעין הברכה מה שנצרך רק שיהיה בלשון רבים, ג. לצרכו מוסיף באמצע הברכה רק שיהיה מעין הברכה, ד. בסוף התפילה יכול לבקש מה שרוצה ובכל לשון. והב"י (או"ח קי"ט) כתב דדעת רש"י שאין הבדל בין בקשה באמצע ברכה לסוף ברכה ובלבד שיהיו מעין הברכה ושתי המימרות שוות, ועי' תורי"ד שבקשות קבועות כמו בקשת גשמים לנצרכים יש לשאול בשומע תפילה ולא בברכת שנים.
2. ביאר הראב"ד והתיו"ט ועוד, שהרי החגים הגיעו מאדם הראשון והוא קבע תחילה את החג שלאחר התקופה כשראה שהחלו הימים להתארך, ולשנה הבאה קבע את החג שקודם התקופה.
3. עי' ריטב"א, וביערות דבש א' טו' הביא ליישב שבתחילה היה אדם הראשון בגן עדן שהוא תחת משווה העולם ושם יום ולילה שוים משך כל השנה, וכשגורש משם לסביבות א"י שהיא בשליש הדרך לצפון העולם החלו ימי החורף להתקצר, וחשש שמחמת חטאו יצטרך לגלות לצפון יותר עד מקום שאין יום כלל ומחמת כן נצטער, ואח"כ כשראה שנשאר במקומו שמח. (וקצת יל"ע מקושיית הגמ' ותי' למ"ד בניסן נברא העולם).

ע"ב

1. כן הקשה הכס"מ יסוה"ת ה' ד', והפרי"ח תי' שבמצוה של רבים חזר הדין להיות כערקתא דמסאנא ויש למסור הנפש, כעין מש"כ הכס"כ בה"ד לגבי אדם גדול וחסיד יכול למסור עצמו אם ראה שהדור פרוץ, עי"ש.

לע"נ רבי חיים בן ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח

בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

חדשו נפתח קו טלפון בו ניתן לשמוע את השאלות והתשובות מידי יום-0795255901

בעז"ה מחר יהיה בדף נספח מיוחד לחשבון השנים

והשמיטין מחורבן ביהמ"ק השני.

כמו כן יהיה ניתן להשיג את הדף בחנות גל-פז בירושלים